

časopis kolektiva industrije motornih vozil

Delavec pravico išče...

Na sodišču združenega dela v Novem mestu je trenutno vloženi kar 176 pritožb delavcev Industrije motornih vozil Novo mesto. Število pritožb pa ni enako številu delavcev, ki so nezadovoljni z vrednotenjem del in nalog ali z razporeditvijo, saj so nekatere pritožbe podpisane z več podpisov. Naj nanizamo še nekaj osnovnih značilnosti samoupravnih sodišč, ki so bila uvedena z ustavo iz leta 1974:

Medtem ko redna sodišča vedno ustanovljajo samo z zakonom, pa je za samoupravna sodišča predvideno, da jih ustanovljajo s samoupravnim aktom ali sporazumom strank v skladu z ustavo in z zakonom. Ustava predvideva možnost, da se za sodišča določenih vrst predpiše, da se obvezno ustanovijo z zakonom. Pristojnost, sestavo, organizacijo samoupravnega sodišča in postopek pred tem sodiščem ureja zakon oziroma akt o ustanovitvi sodišča v skladu z zakonom.

Ustava določa več vrst samoupravnih sodišč: sodišča združenega dela, arbitraže, poravnalne svete, razsodišča in druga samoupravna sodišča.

Prav tako ustava določa okvirne pristojnosti za vse

vrste samoupravnih sodišč. Tako je predvideno, da samoupravna sodišča rešujejo določene vrste sporov iz družbenoekonomskih in drugih samoupravnih razmerij pa tudi spore, ki jim jih poverijo delovni ljudje v organizacijah združenega dela in drugih organizacijah oziroma skupnostih, ki jih samostojno urejajo ali ki izhajajo iz pravic, s katerimi prosto razpolagajo, če ni z zakonom predvidena za posamezne spore pristojnost rednih sodišč. Poleg tega ustava predvideva, da lahko občani sporazumno poverijo poravnalnemu svetu, razsodiščem ali drugim samoupravnim sodiščem reševanja posameznih sporov o pravicah, s katerimi prosto razpolagajo, če zakon ne določa drugače.

Ustava določa posebej pristojnosti sodišča združenega dela. To sodišče:

— odloča o tem, ali so izpolnjeni pogoji za organiziranje tozdiv in delovnih skupnosti, odloča o zahtevah za varstvo pravice dela z družbenimi sredstvi in o varstvu drugih samoupravnih pravic ter družbene lastnine,

— rešuje spore o organiziranju in izločitvi tozdiv, o spojitvi, pripojitvi in in razdelitvi OZD,

— rešuje spore o sklepanju in izvajanju samoupravnih sporazumov o združevanju in medsebojnih razmerjih v združenem delu ter

— rešuje druge vrste sporov iz družbenoekonomskih in drugih samoupravnih odnosov, ki jih določa zakon.

Delovanje sodišč združenega dela urejata zvezni zakon o sodiščih združenega dela (Ur. list SFRJ 24/74) in republiški zakon (Ur. list SRS 38/74).

Sodišče združenega dela se kot sodišče prve stopnje ustanovi za eno ali več občin ali za republiko oz. avtonomno pokrajino. V republiko oziroma avtonomni pokrajini se ustanovi sodišče druge stopnje kot najvišje sodišče za reše-

vanje sporov iz samoupravnih in drugih določenih družbenoekonomskih odnosov.

Na novomeškem sodišču združenega dela, kakor nam je dejal sodnik Franci Cvelbar, so imeli v preteklosti največ obravnav v zvezi z disciplinskimi prekrški. Danes je teh sporov v primerjavi s preteklostjo veliko manj, saj so postopki v večini primerov pravilno vodeni in zaključeni že v samem delovnem okolju.

Sodišče je dobesedno zasuto z različnimi spori, zato se ni čuditi, da vseh 176 pritožb naših delavcev še ni dobilo epiloga. Sodišče daje prioriteto sporom v zvezi s prenehanjem delovnega razmerja, stanovanjskim sporom, nesrečam pri delu itd.

Nas pa je seveda predvsem zanimalo, kako in kdaj bo sodišče začelo reševati teh 176 pritožb. Kako bodo reševali nepravilnosti, ki nam nekontrolirano uhajajo iz rok in bežijo mimo nas, saj je veliko pritožb bilo v pravem roku posredovanih delavskim svetom, vendar so v večini primerov ostale brez odgovora.

Tudi F. Cvelbar je dejal, da bo v postopku reševanja pritožb močno pogrešal akt (ki ga pogrešamo vsi!) — opis del in nalog, na osnovi katerega so bila vrednotena posamezna dela in naloge. Tako pa bo sodišče dobilo in proučilo vse obstoječe samoupravne akte s tem v zvezi in do konca leta naj bi bili ti spori razrešeni.

Ob našem obisku na sodišču združenega dela pa smo želeli dobiti odgovor, ki je prav tako pereč za nekatere naše delavce, ki živijo s svojimi družinami v solidarnostnih stanovanjih in so v stalni napetosti, kdaj se bodo znašli na cesti.

V celotni občini je s tem v zvezi 90 sporov, med njimi je 18 delavcev IMV. In kot nam je F. Cvelbar dejal, so tu stališča sodišča združenega dela jasna. Izselitve ne bo. Pač pa bo med izvršnim svetom občine, samoupravno stanovanjsko skupnostjo in prizadetimi delovnimi organizacijami treba doseči sporazum, kako bodo delovne organizacije samoupravni stanovanjski skupnosti plačale stanovanja.

Nadomestila za stroške po novem

Osrednja točka dnevnega reda 7. redne seje delavskega sveta sozda IMV, ki je bila 7. septembra 1984, je bila nedvomno tista, ki je zadevala predlog mikroorganiziranosti sozda IMV, ki so ga delegati posredovali v dokončno odločanje in sklepanje delavskim svetom tozdev in DSSD s pripombo, naj bi obračun osebnih dohodkov za mesec avgust opravili po novi mikroorganizaciji.

V zadnjem času so pogosto na dnevnem redu delavskega sveta sozda IMV tudi spremembe višin stroškov za dnevnice, prenočišča, kilometrino in ločeno življenje, kar ob skrajda vsakodnevnih podražih

tvah ni prav nič presenetljivega. Da pa bi tem spremembam sledili čimbolj ažurno, je kadrovska služba sozda IMV predlagala, da se po vsakokratni objavi povečanja omenjenih stroškov v Delavski enotnosti ali Gospodarskem vestniku prične naslednji dan obračunavanje po novih vrednostih in da bo to potekalo hkrati v celotnem sozdu, bo poslovni sekretariat vsem strokovnim službam poslal okrožnico.

Po sklepu DS so sedanje osnove (prvi stolpec) in zneski poprečnih stroškov v drugem trimesečju 1984 (drugi stolpec) ter predlog za naprej (tretji stolpec) naslednji:

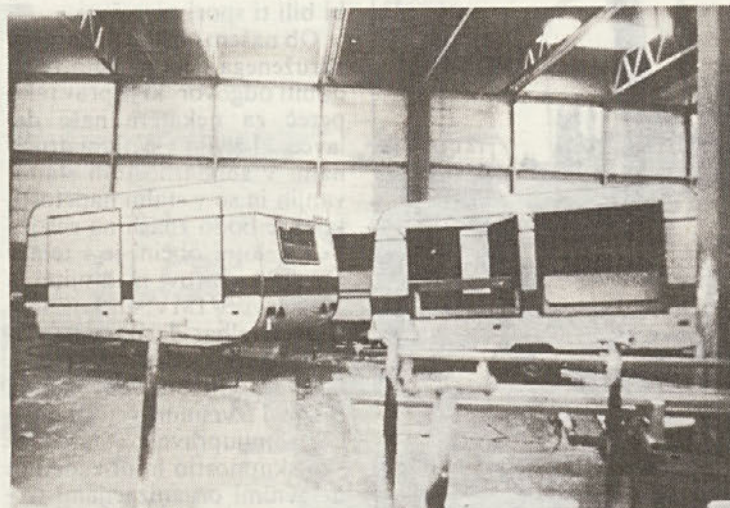
1. STROŠKI ZA DNEVNICO:			
— cela dnevnic nad 12 ur	935	1.060	1.060
— polovična dnevnic od 8 do 12 ur	490	550	550
— znižana dnevnic od 6 do 8 ur	350	398	390
2. STROŠKI ZA PRENOČIŠČA			
— v hotelu B kategorije	650	764	764
3. KILOMETRINA			
— do 25.000 km letno do 1250 cm ³	12	16	14
— do 25.000 km letno nad 1250 cm ³	13		15
4. STROŠKI ZA LOČENO ŽIVLJENJE			
— za stanovanje do	5.800	6.870	6.800
— za prehrano do	8.400	9.540	9.500

Povračila veljajo od 10. septembra 1984 dalje.

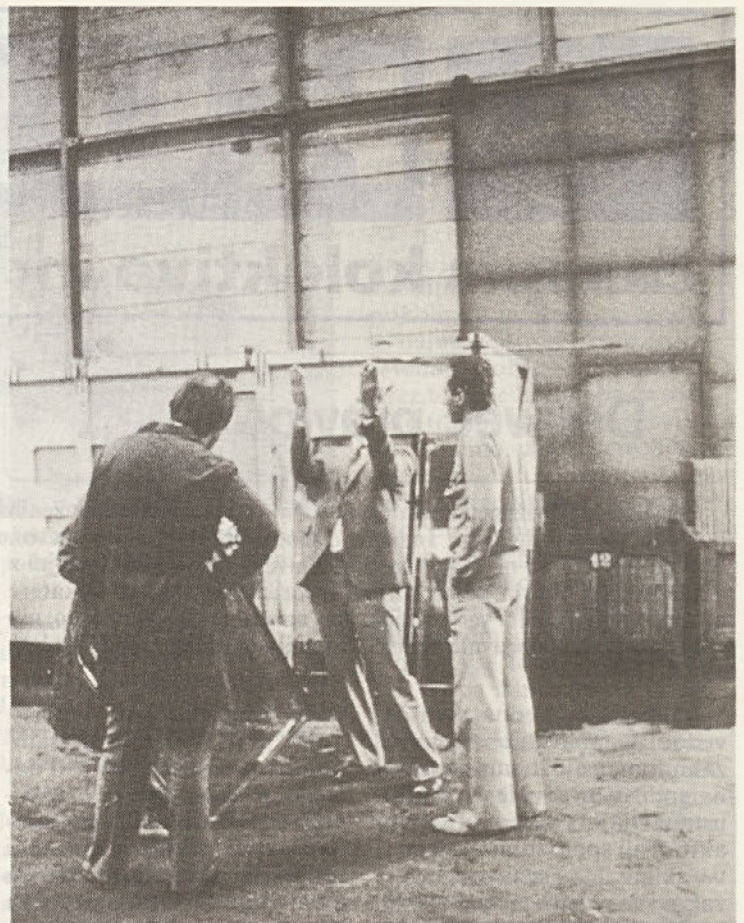
Marjan Potrč, v. d. direktorja pravnega sektorja, je delegate seznanil o neuspelem razpisnem postopku kolegijskega poslovnega odbora sozda IMV, saj ni bilo odziva, enak učinek so imeli razpisi za delovne organizacije, Tovarna avtomobilov, TME Adria, Storitve, EDO Razvojni inštitut. Zaradi neuspešnosti so delegati sprejeli sklep, da se razpis ponovi. S strani delegatov in predstavnikov KPO je bila izražena zaskrbljenost

in sprejet je dogovor po nujni, učinkoviti akciji vodstev DPO na ravni sozda ter predstavnikov delavskega sveta sozda IMV. Žal pa, je bilo ugotovljeno kot že tolikokrat doslej, ni uspeh tega razpisa odvisen le od akcij s strani kolektiva, pač pa bi se v zagotavljanje kadrov morale učinkovito vključiti občinske, regijske in republiške strukture.

Na tej seji je bil imenovan tudi nov uredniški odbor in izdajateljski svet Kurirja.

Prikolice prodajalne in bifeja izdelujejo v Brežicah po naročilu.

S kvaliteto oken so pogosto težave, potrebna so ponovna poliranja. V času našega obiska sta v Brežicah razreševala te težave Rebernik in Mokrovič.

Napake, ki jim ne botruje nihče

Tekst, objavljen na zadnji strani 14. številke Kurirja, predvsem pa podpis k fotografiji, sta v tozdu Proizvodnja avtomobilskih prikolic v Brežicah povzročila med delavci precej nezadovoljstva in kritike.

Dasiravno mnogi dokaj kritično napisani teksti, objavljeni v Kurirju, ostajajo najpogosteje brez odziva „prizadetih“ (po načelu: manj mešaš, manj smrdi), smo tokrat pričakovali reakcijo iz Brežic. In ne zaman. Pa nas s tem v zvezi niso klicali le iz Brežic. Najpogosteje je bilo vprašanje, zakaj takšne tekste sploh objavljamo, saj so nam le v škodo, kako dovolimo takšno kritiziranje...

V uredništvu ne menimo, da takih tekstov ne bi smeli objavljati, saj o delu naših predstavništev vemo zelo malo, pravzaprav nič. Ne bi pa mogli trditi, da zaposlene njihovo poslovanje, način dela, ugotovitve ne zanimajo. Pravzaprav smo lahko zadovoljni, da o tem pišeta novinarja Dolenjskega lista, saj nihče od ljudi,

ki imajo redne kontakte s predstavništvom, ne meni, da je o tem potrebno pisati in obveščati ostale člane kolektiva.

Vprašanje, ki ga novinarja postavljata v zadnjem odstavku omenjenega teksta, je bilo postavljeno na tiskovni konferenci in bo po vsej verjetnosti ostalo retorično. Ali pa nas bo le presenetil kdo od odgovornih v EDO Razvojni inštitut in pojasnil nam „laikom“, zakaj in čemu vztrajamo za švedsko tržišče pri očitno neokusni notranji dekoraciji? In od kod takšno mnenje, ko vendar vemo, da obstajajo konference med PVT in IMV, kjer usklajujejo vse te zahteve? Vendar vrnimo se h klicu iz tozda Proizvodnja avtomobilskih prikolic Brežice!

Pod fotografijo, na kateri sta dva njhova delavca, je bilo v podpisu moč prebrati, da so prikolice, ki prihajajo iz Brežic, narejene za švedske standarde tako nekvalitetno, da so potrebne dodatne štiri ure dela, predno jih lahko izročijo kupcu.

V Brežicah zagotavljajo, da temu ni tako in da je vsa stvar prepotencirana ter da se v izjavi, ki sta jo novinarja dobila od predstavnikov predstavništva, skrivajo napeti odnosi, ki so tedaj vladali med tem predstavništvom in DO Tovarna mobilnih enot Adria. Brežičani so kritični tudi do svojih proizvodov. Vendar pa, žal, kot finalisti ne morejo vedno zagotoviti kvalitetno neoporečen končni produkt, ker dobivajo nekvalitetne polizdelke. Veliko pripomb imajo glede kvalitete oken, okrasnih letev, podov in, kot pravijo, težko je iz jugoslovanskih povprečnih ali podpovprečnih materialov narediti proizvod, ki bi zadoštil visokim zahtevam evropskega trga! Nedvomno je v tem nekaj resnice, vprašanje je le, kako stvari premakniti z mrtve točke.

Tudi Janeza Kranjca smo povprašali za mnenje: „Z Bojanom sva bila na Švedskem tedaj kot pomoč pri izvajanju nulte servisa na prikolicah, ki so jih tedaj ob dnevih Adrije pospešeno prodajali v predsezoni z 10% popustom. Sam menim, da ni kakšnih bistvenih razlik med našimi in belgijskimi prikolicami, težave pa so v zvezi z dokumentacijo.“

Nikakor ne želimo biti razsodnik v tej zadevi, gotovo pa nam je vsem enoten cilj — čimboljši rezultat v prodaji prikolic, tako predstavnikom v Stockholmu, delavcem v Brežicah, razvoju.

Veliko pripomb in obtožb pa leti ravno na razvoj, tako s strani prodajalca, ki očita, da niso upoštevali njegovih pripomb, kot proizvajalca, ki pravi, da zamujajo z dokumentacijo novih modelov...

In ob koncu tega zapisa morda še to. Ob našem obisku v brežicah so delavci pripravljali vzorčne modele za jesenski sejem v Essnu in težav ob „rojevanju“ novih modelov,

kot smo se prepričali, jim res ni manjkalo.

In naj jih ne naštevamo, morda bi nam kdo očital, da smo zlobni...

Odločni „Ne!“ pred petdesetimi leti

Ob jubileju stavke delavk v Povhovi tovarni perila v Novem mestu, ki pomeni prelomnico v boju delavskega razreda za svoje pravice na Dolenjskem

29. septembra bo na stavbi nekdanje Povhove tovarne perila, sedanjem Novolesovem Salonu pohištva na Cesti komandanta Staneta, spominska slovesnost z odkritjem plošče ob 50-letnici največje delavske stavke v Novem mestu. 20. septembra 1934 so vse takrat v tej stavbi zaposlene šivilje — bilo jih je 26 — iz protesta proti znižanju mezde ustavile stroje in v pet dni trajajoči stavki dosegle izpolnitev svojih pravičnih zahtev.

Stavka novomeških šivilj je najbrž tudi prva uspešna ženska stavka v Sloveniji. Zanj je značilnih več pomembnih prvin: bila je to prva stavka komaj prebujajočega se proletariata v Novem mestu, stavko je organizacijsko pripravil in vodil takratni okrožni komite KPJ Novo mesto, v stavki so sodelovale samo ženske, zaposlene kot industrijske šivilje, in stavka se je končala s popolnim uspehom stavkajočih.

Novo mesto je štel takrat nekaj več kot 4000 prebivalcev. V proizvodni dejavnosti je bilo zaposlenih okoli 400 delavcev. Najbolj sta bili razviti trgovina in obrt, precej je

bilo upravnih službencev (Novo mesto je bilo upravno središče Dolenjske), precejšnjemu številu delavcev je dajala kruh železnica, industrija pa je z Medicem in s Povhovim obratom za proizvodnjo perila delala začetne korake. Prve industrijske delavce so v Novem mestu predstavljale šivilje, ki so bile najprej zaposlene v obratu Povh + Medic, pozneje, ko je leta 1930 Povh zgradil novo stavbo in se osamosvojil ter osnoval Tovarno perila Jožko Povh, pa v tem obratu in v obratu Medic.

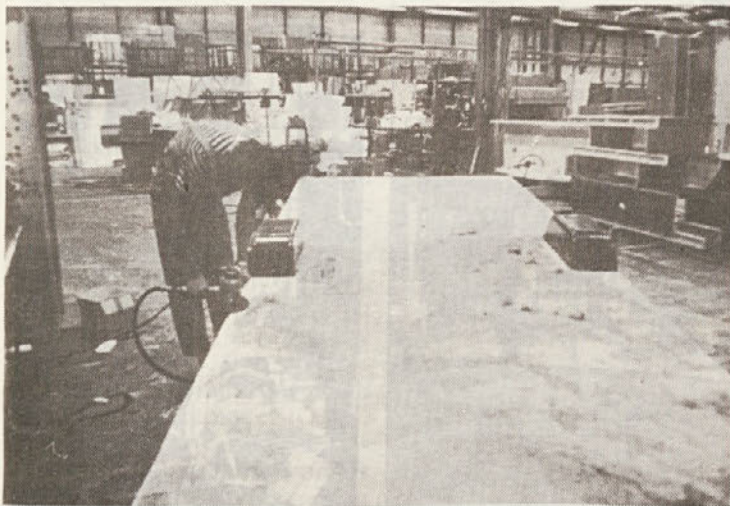
Iz redkih ohranjenih pismenih virov, iz časopisnih poročil ter iz pričevanj še živečih delavk lahko razberemo naslednje neposredne vzroke za stavko: v letu 1934 so se mezde neprestano zniževale, delavkam niso bile izplačevane nadure, niso imele pravice do plačanega dopusta, delodajalec jim je od mezde odtrgoval stroške za zamenjavo potrošnih delov na šivalnih strojih (gonilni jermen in igle) ter stroške za podmazovanje in za popravila. Delavke so morale same skrbeti za čiščenje delovnih prostorov. Da bi si laže predstavljali delovne razmere takratnih dni, naj dodamo: o plačilu stroškov prev-

oza na delo in z dela, o plačani malici, o delovni obleki in zaščitnih sredstvih pri delu ni bilo takrat niti govora.

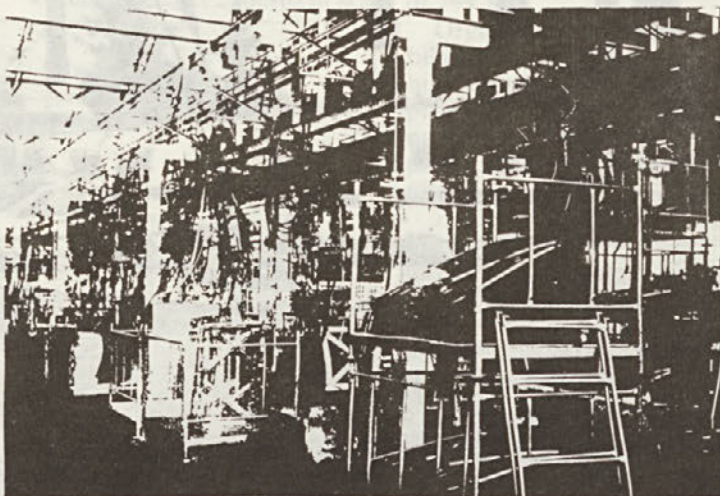
V Povhovem obratu je bilo zaposlenih 46 delavcev. V večini so bile delavke, ki so prišle iz kmečkega okolja in prinesle s seboj mnoge oznake takratne zaostale miselnosti. Le počasi so se osveščale. Zaradi vztrajnega organiziranega delovanja okrožnega komiteja KP se je v tovarni izoblikovalo jedro, ki so ga sestavljale najbolj napredne delavke. Ob sporočilu, da bodo mezde ponovno znižane, je prekipelo in 20. septembra so delavke delodajalcu predložile listo svojih zahtev. Ko jih je zavrnil, je šivalnica, v kateri je delalo 26 šivilj, prenehala z delom. Štiri dni zatem je delodajalec zaradi vztrajanja delavk v stavki pristal na vse njihove zahteve in 25. septembra popoldne so se delavke vrnile na delo.

Stavka je imela velik odmev. Zmaga organiziranih delavk je med ostalim delavstvom v Novem mestu pripomogla k hitrejšemu uveljavljanju taktiranih sindikatov in močno povečala ugled ilegalne KP. Zanimivo je, da so bile v času stavke in po njej simpatije vsega Novega mesta, ki je bilo takrat močno malomeščansko, na strani delavk.

Ob visokem jubileju stavke tekstilnih delavk, ki predstavlja enega pomembnih mejnikov organiziranega revolucionarnega boja delavcev na Dolenjskem, smo lahko ponosni na ta dogodek in na razvoj, ki ga je Novo mesto doseglo v petih desetletjih po tem dogodku. Naša čestitka naj velja še živečim tovarišicam, delavkam, ki so sodelovale v tej stavki, in delavcem in delavkam Novoteksa in tovarne perila Labod, naslednikoma dejavnosti obrata, v katerem je bil izrečen odločni NE izkoriščanju pred 50 leti.

Z vzorčnimi modeli, ki bodo razstavljeni na evropskih sejnih, je precej nevspešnosti. Dimenzije podvozja so takšne, dimenzije talnih oblog drugačne...

IMV na zagrebškem velesejmu

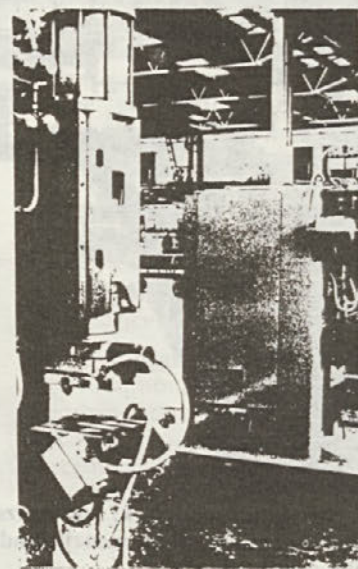
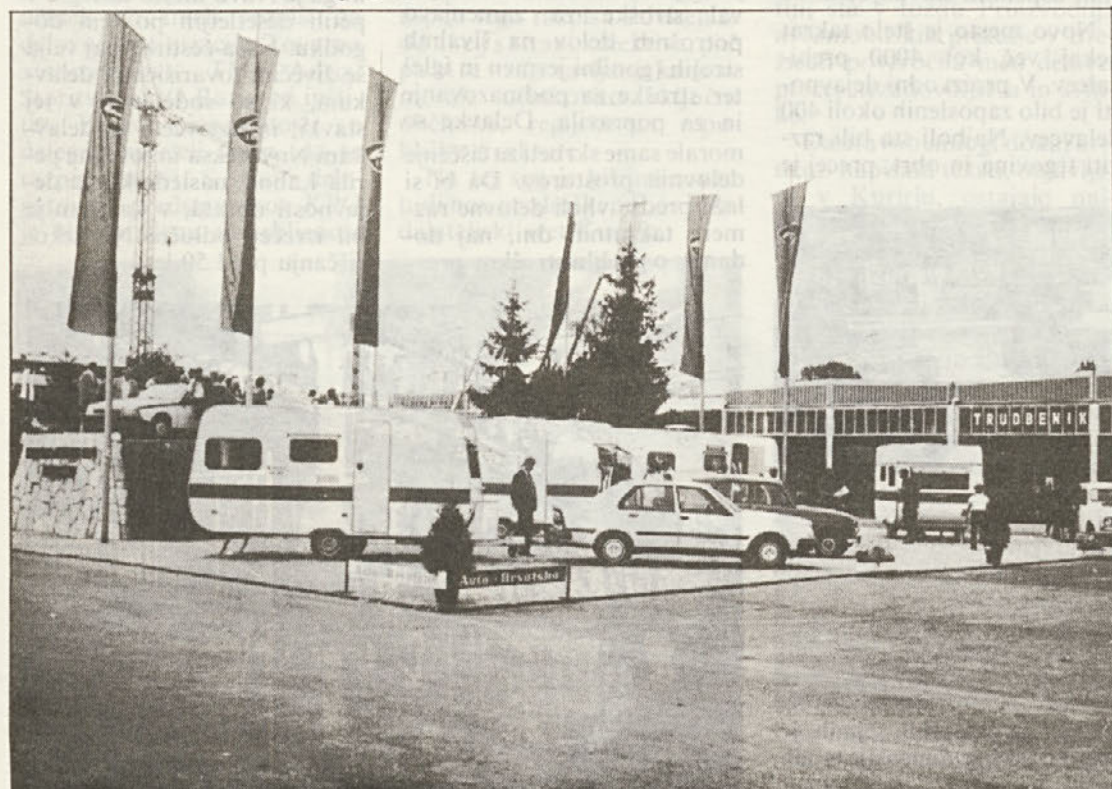
Jesenski zagrebški velesejem je tudi letos vzbudil precejšnje zanimanje v domovini in tujini.

S fotografijami vas želimo popeljati po razstavnem prostoru naše delovne organizacije, ki je že vrsto let na isti lokaciji.

Tokrat je glavno vlogo v pripravi našega razstavnega prostora odigrala največja hrvaška avtomobilska hiša in naš partner: Avtohrvatska.

Obiskovalci, tudi letos so te številke rekordne, so si lahko ogledali celoten proizvodni program IMV.

Kot novost letošnjega sejma pa je bila prodaja, opravljena na sejmu: staro za novo.

Dan slovenskih planincev na Gorjancih

Prireditve ob dnevu slovenskih planincev, ki jo je ob svoji 70-letnici pripravilo Planinsko društvo Novo mesto, se je udeležilo okoli pet tisoč ljubiteljev gora iz Slovenije, sosednje Hrvaške in zamejstva. Slavnostni govornik množici, ki se je zbrala ob domu IMV na Miklavžu, je bil Franc Šetinc, predsednik republiške

konference SZDL. Omenimo še, da je prinesla organizacija te osrednje letošnje planinske proslave veliko pridobitev tudi domu na Miklavžu, saj je bila ob tej priložnosti vanj napeljana elektrika, zastavljena pa je tudi trasa bodočega vodovoda.

KÜZMIČ IN ŠALI PETA

Na 18. „YU RALLY-u“ sta Brane Kūzmič in Rudi Šali dosegla odlično peto mesto v precej ostri evropski konkurenci in si s tem zagotovila že naslov državnih prvakov v avtomobilskem športu.

V okviru državnega prvenstva je pet tekem. Prva, ki šteje za tekmo državnega prvenstva, je Rally Šaturnus, kjer sta bila Kūzmič in Šali z vozilom, ki jima sicer služi za trening, zelo uspešna. Drugo zmago sta zabeležila na rally-u INA v Zagrebu, sledil ji je uspeh na Kopaoniku in sedaj še v Sarajevu.

Dirko v Sarajevu je Rudi Šali označil kot najtežjo letos.

„Dirka se ne začne s štartom, pač pa že mnogo prej, s pripravo avtomobila. Brez dobrih in temeljito pripravljenih treningov ni moč dosegati dobrih rezultatov. Rally lahko

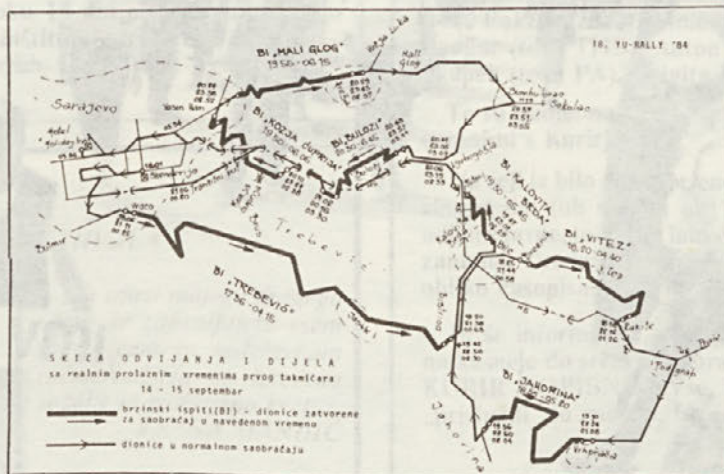
označim kot fizično in psihično preizkušnjo posadke in vozila. Tako sem na tej dirki shujšal za 4 kg, saj gre za dokaj težke fizične napore, ob tem, da je v vozilu neznanska vročina, ki jo povzroča motor za hrbtom. Po naporni dirki na

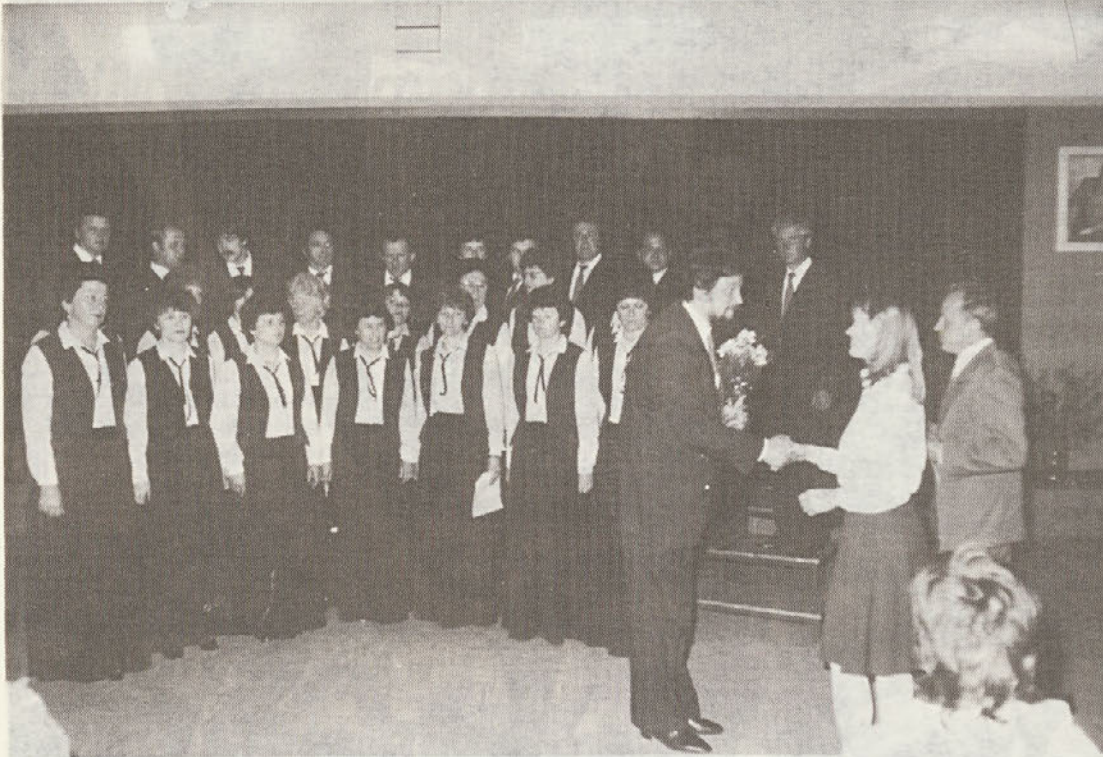
Kopaoniku smo imeli le teden dni časa za popravilo in pripravo vozila za dirko v Sarajevu. Vozilo servisiram sami v našem servisu in pri tem gre vsa pohvala Andreju Banku, ki nas tudi spremlja in rešuje na tekmovanjih. Vozilo, s katerim sva na dirki v Sarajevu v močni evropski konkurenci dosegla 5 mesto in si s

tem že zagotovila naslov državnih prvakov, je staro tri leta in že precej izrabljeno, zato sva imela z njim nekaj težav tudi na tej tekmi. Kljub temu pa sva imela na dveh hitrostnih preizkušnjah najboljši čas. Takšnih preizkušenj pa je bilo na progi, ki je bila dolga 890 km, kar 42 v skupni dolžini 344 km.

Organizacija v Sarajevu je bila enkratna. Zagotovljena je bila varnost na progi in tudi proga je bila dobro pripravljena. Le asfalt okrog Sarajeva je prava drsalnica in gume na njem enostavno ne primejo!”

Žal Kūzmič in Šali ne moreta pogosteje preizkušati moči na evropskih tekmovanjih, ker jima to ne dopuščajo finančne zmožnosti. Udeležujeta pa se dirk za pokal Alpe Adrija, kjer sta lani zmagala, letos pa sta v generalnem plasmaju na 3. mestu. 28. septembra ju čaka naslednji preizkus v Celovcu. Želimo jima veliko uspeha!

„Druži nas ljubezen do pesmi!”

Skorajda neverjetno je, vendar so delavci, ki ne vedo, da imamo v naši delovni organizaciji mešani pevski zbor, ki je že šest let edina svetla točka kulturnega dogajanja v IMV.

Resda so člani kulturno-umetniškega društva skušali oživeti tudi druge aktivnosti, vendar vedno ostaja vse na začetku. Nekoliko več uspeha je bilo le še pri organiziranju likovne sekcije.

Pred pričetkom pevskih vaj, o tem smo vas obvestili z informatorjem, smo v uredništvu želeli povabiti pevce in z njimi pokramljati. Seveda pa ni moč govoriti z vsemi, zato smo povabili na klepet Marijo Jerele, ki prepeva v zboru od samega začetka in je tudi predsednica KUD IMV, ter Ivana Prusa, predsednika pevskega zboru.

Želeli smo, da pevci sami spregovorijo ostalim članom kolektiva, predvsem tistim, ki še kolebate, ali bi se ali ne pridružili zboru.

Člani pevskega zboru so več ali manj v šestih letih ostali isti, tisti, ki so začeli na prvi vaji. Nekaj jih je zaradi osebnih težav prenehalo peti, vendar pa so med njimi tudi takšni kot, na primer, Tone, ki se na vaje vozi iz Kostanjevice in ga

tudi razdalja ne odvrne od petja v zboru.

„Danes prav gotovo nihče ne razpolaga z obilico prostega časa,” nam je dejala Marija, „vendar si ga more vsak vzeti tudi za svoj hobi. Dolenjci

smo znani kot dobri pevci, vendar vse preveč ostaja to petje za zidovi domov, zidanic. Težko se odločimo, da bi to naše prepevanje postalo vodeno od zborovodij. V šestih letih, odkar obstaja naš zbor, smo imeli vselej težave glede maloštevilčnosti. Skušali smo ugotoviti, zakaj tako številne kolektiv, kot je naš, ne zmore številnejšega zboru.

Morda je temu vzrok trema, strah pred obveznostjo, saj če ne hodiš na vaje vedno, povzročiš vrsto težav tako zborovo-

dju kot pevcem. In te obveznosti se večina boji.”

„V zboru nas družita ljubezen do pesmi in dobra volja,” je povzel besedo Ivan Prus, saj če je kje veselo, je veselo tam, kjer je pesem. In očitno največ tega primanjkuje naši mladi generaciji. Pesmi, ki so se prenašale iz roda v rod in tako ostale žive in priljubljene vse do danes, mladi pozabljajo. V njih je vse premalo ljubiteljstva do naših lepih slovenskih narodnih pesmi. In tudi v našem zboru pogrešamo mladih pevcev, ki bi s svojimi mladimi, zdravimi glasovi naredili zapeto pesem še lepšo. Težko je opisati v besedah, kako mogočno, prav v srce segajoče so pesmi, zapete, na primer, v Šentvidu pri Stični, ko iz tisoč grl zadoni naša pesem. In še o nečem bi rad spregovoril. Vemo, da veliko naših delavcev poje v raznih pevskih zborih, da pa odklanjajo peti v tovarniškem zboru. Ali ne kažemo tudi s tem pripadnost firmi? Če bi vsi ti peli tudi v našem zboru, bi se številčno in glasovno močno okrepili.”

Pevce veže in družijo prijateljstvo, ljubezen do zborovskega petja, nagrada za njihovo delo pa je nastop.

Tudi tokrat želijo, da teh nekaj vrstic, napisanih v Kurirju, izizen kot povabilo na vajo!

INDUSTRIJA MOTORNIH VOZIL RAZVOJNI INŠTITUT

Novo mesto, 18. 9. 1984

IMV — Razvojni inštitut objavlja prosta dela in naloge:

- 1.) ORGANIZATORJA II SPECIALISTA ZA INVENTIVNO DEJAVNOST (v sektorju tehnične operative, ocena 745 točk)
- 2.) SAMOSTOJNEGA AVTOMEHANIKA I (v sektorju za raziskave, ocena 510 točk)
- 3.) 2 TEHNOLOGA I (v sektorju izdelave prototipov, ocena 775 točk)
- 4.) SKLADIŠČNIKA III (v sektorju izdelave prototipov, ocena 485 točk)
- 5.) 2 SAMOSTOJNA KLEPARJA I SPECIALISTA (v sektorju izdelave prototipov, ocena 565 točk)
- 6.) SAMOSTOJNEGA STRUGARJA I (v sektorju izdelave prototipov, ocena 505 točk)
- 7.) SAMOSTOJNEGA KLJUČAVNIČARJA I SPECIALISTA (v sektorju izdelave prototipov, ocena 560 točk)
- 8.) VODJO ODDELKA MONTAŽE PROTOTIPOV (v sektorju izdelave prototipov, ocena 755 točk)
- 9.) SAMOSTOJNEGA AVTOMEHANIKA I SPECIALISTA (v sektorju izdelave prototipov, ocena 570 točk)
- 10.) ČISTILKE (v sektorju izdelave prototipov, ocena 330 točk, dopoldansko delo!)

Od kandidatov pričakujemo:

pod 1:

- višjo strokovno izobrazbo (strojni inženir) z najmanj enoletnimi delovnimi izkušnjami v proizvodnji,
- ali srednjo strokovno izobrazbo (strojni tehnik) z desetletnimi izkušnjami v proizvodnji,
- samostojnost pri delu, dinamičnost in inventivnost, sposobnost in veselje za delo z ljudmi, sposobnost dojemanja tehnične problematike;

pod 2:

- strokovno izobrazbo KV avtomehanika,
- vozniški izpit B in D kategorije,
- najmanj 3 leta delovnih izkušenj,
- samostojnost in veselje do dela v funkcijskem laboratoriju in pri preizkušanju vozil;

pod 3:

- višjo strokovno izobrazbo (1 inž. strojništva, 1 inž. lesarstva) z najmanj enoletnimi delovnimi izkušnjami v proizvodnji,
- ali srednjo strokovno izobrazbo (1 strojni tehnik, 1 lesni tehnik) s petletnimi delovnimi izkušnjami v proizvodnji;

pod 4:

- kvalifikacijo trgovca z dveletnimi delovnimi izkušnjami;

pod 5, 6, 7 in 9:

- kvalifikacijo kleparja, strugarja, ključavničarja, avtomehanika s triletnimi delovnimi izkušnjami;

pod 8:

- srednjo strokovno izobrazbo (strojni tehnik) s triletnimi delovnimi izkušnjami.

Kandidati naj prošnje v roku 15 dni po objavi pošljejo kadrovske službi Razvojnega inštituta, po želji pa se lahko predhodno (zaradi podrobnejših informacij) zglasijo na razgovor.

ZAHVALA

Ob smrti najinega brata Franceta Žagarja se iskreno zahvaljujemo sodelavcem iz orodjarne in kadrovskega sektorja za izrečeno sožalje in podarjeno cvetje.

MARTIN in
STANE ŽAGAR

ZAHVALA

Ob smrti mojega dragega očeta se zahvaljujem vsem sodelavcem in sodelavkam računovodstva za izrečeno sožalje in podarjeno cvetje.

VESNA MANDIČ

KURIRJEV OBJEKTIV

Reklamni letak, ki ga tokrat objavljamo v tej rubriki, so izdelali v tozdu Proizvodnja avtomobilskih prikolic Brežice.

Ob vsako leto številnejšim turistom v kampu v Čateških Toplicah so bile tudi vse številnejše prošnje letoviščarjev po pomoči pri servisiranju njihovih prikolic ADRIA. Seveda so se Brežičani radi odzvali in pomagali pri reševanju teh težav, ob enem pa se je porodila zamisel po odprtju specializiranega servisa za servisiranje kamp prikolic.

SPOŠTOVANI LASTNIK PRIKOLICE ADRIA

OBVEŠČAMO VAS, DA JE V SKLOPU IMV PAP BREŽICE, TOVARNIŠKA C. 10, ODPRT SPECIALIZIRAN SERVIS ZA SERVISIRANJE KAMP PRIKOLIC.

ČE IMATE KAKRŠNEKOLI NEVSEČNOSTI Z VAŠO PRIKOLICO IN TEMU PROBLEMU SAMI NISTE KOS, NAM ZAUPAJTE SVOJE TEŽAVE. RADI VAM BOMO DALI STROKOVNI NASVET IN POMANJKLIVOSTI ODPRAVILI V VAŠE ZADOVOLJSTVO.

PREPRIČANI SMO, DA NAS BOSTE OBISKALI IN STORILI BOMO VSE, DA BOMO VAŠE ZAUPANJE OPRAVIČILI S STROKOVNIMI USLUGAMI IN KONKURENČNIMI CENAMI.

SERVIS
TOZD PAP BREŽICE

S seje uredniškega odbora

V petek, 14. septembra, je bila v prostorih poslovnega sekretariata 1. seja novoizvoljenega uredniškega odbora.

Novi uredniški odbor, ki naj bi poslej skrbel za uresničevanje uredniške politike, kakršno mu nalaga DS sozda IMV, bo deloval v naslednji sestavi:

— glavni urednik internega časopisa IMV Kurir Jasna Šinkovec

— odgovorni urednik Čedomir Negovanovič

— tehnični urednik Mira Žonta

— člani uredniškega odbora: Zvone Pavlin (tozd PP), predsednik, Spasenka Lazarov (DSSD TA), Rudi Dolenšek (tozd PaP Brežice), Danica Mežič (P. O. Crnomelj), Anton Longar (tozd THS), Anton Luzar (tozd Transport), Ljubo Skupek (tozd PA), Brigita Redek—Jeriček.

To so ljudje, na katere se lahko obračate z vprašanji, povezanimi s Kurirjem.

Na seji je bilo dogovorjeno, da se odbor sestaja vsakih štirinajst dni (ob sredah ob 7.30) in da so seje uredniškega odbora javne, torej jim lahko prisostvuje vsak, ki ga tematika zanima. Uredniški odbor bo poslej skrbel za vsebino in obliko časopisa.

In še informacija za dopisnike. Po sklepu uredništva bo najkasneje do srede oktobra končno le podeljena ZNAČKA KURIR DOPISNIK! Vse, ki ste si s svojim dopisovanjem „prislužili“ to značko, bomo o podelitvi obvestili pismeno.

Železniška postaja v Krakstadu naju je spominjala na Novo mesto. Vsepošvobod so bile postavljene prikolicice Adria.

Predstavništva IMV v tujini: Krakstad

Krakstad (po slovensko bi mu rekli Krokarijevo mesto) je majhen kraj in najbrž ne bi o njem nikoli nič slišali, če ne bi ležal v neposredni bližini glavnega norveškega mesta Osla in ne bil srce Imejeve prodajne mreže na Norveškem. IMV, točneje prikolicice, dajejo čemu kraju močno obeležje. Železniška postaja je založena z vrstami naših prikolic, na obširnem travniku ob stavbi Adria Scandinavian Caravan Centra pa se tudi belijo.

Sama stavba na zunaj ni videti kaj posebnega, skromna je, kot so v glavnem vse nemestne norveške hiše. Toda notranjost je okusno opremljena.

To je bil najin prvi vtis, ko sva prišla z avtodomom v Krakstad. Iskala sva vodjo centra Karla Hoibergeta in prav prijetno sva bila presenečena, ko sva namesto pričakovanega zapetega uslužbenca spoznala mladega, sproščene in prijaznega človeka. Skupaj s svojima dvema uslužbenca je na travniku pomagal razvrščati prikolicice.

Seveda je precej pozornosti pritegnil avtodom. Hoiberget in njegovi fantje so si z zanimanjem ogledali notranjost avtodoma, se pozanimali, kdaj bo mogoče dobiti iz redne proizvodnje in koliko bi stal. Potem pa je pogovor nanesel na njihovo firmo.

„V vsej Imejevi prodajni mreži v tujini sem edini zasebnik,“ je povedal Karl Hoiberget. „Z IMV sem začel sodelovati že leta 1969, čez nekaj let pa sem ob pomoči gospoda Karlsona iz Švedske začel na

svoje. Pri meni je zaposlenih devet do deset ljudi, kakor pač to narekuje delo. Po zaposlenih smo torej majhna firma, po prodaji pa ne tako. Običajno prodamo vsako leto okrog pet sto prikolic. Na Norveškem je kar precejšnje zanimanje za Imejeve prikolicice. Lahko bi jih prodal še več, če bi bilo boljše urejenih več stvari; dobro servisiranje s potrebnimi rezervnimi deli, novi in poceni modeli in posebno še redna dobava.“

Hoiberget je potem obsežno pojasnil, kaj vse misli o tem. Pod novimi modeli si predstavlja predvsem lahke in ne razkošne prikolicice, kakršne so za Norveško tudi najprimernejše. Dežela je močno razčlenjena in gorata, ljudje pa skromni. Vendar zelo radi potujejo. Za servisiranje ima v Krakstadu svojo delavnico, kjer opravlja redne servise, po-

pravila in dodeluje nove pošiljke. Tudi Hoiberget je kritiziral pošiljke, ki prihajajo iz Jugoslavije, na tiste, ki prihajajo iz Belgije, pa ni imel nobenih pripomb. Precej več problemov kot s kvaliteto pošiljk iz Jugoslavije ima z dobavnimi roki, ki se jih proizvajalec večkrat ne drži.

„Letos sem imel precejšnje težave. Prekasno sem začel s prodajo, ker iz Jugoslavije nisem pravi čas dobil potrjenih cen. Tu je treba začeti s ponudbo že proti koncu zime, ne pa sredi poletja, ko se večina kupcev že odloči. Jaz sem v svojo firmo vložil svoj denar in sam nosim riziko poslovanja, zato bom gledal bolj ostro na nepravilnosti. Pripravljen sem delati in narediti vse za čimvečji prodor Adria prikolic na tržišče, vendar potrebujem trdno ozadje. Če IMV želi sodelovati z menoj še naprej, bo treba napake odpraviti. Ne morem živeti od razumevanja, ki mi ga izražajo predstavniki IMV na obiskih tu, ali ka-

Karl Hoiberget

dar pridem jaz v Novo mesto. Jaz moram poslovati.“

Seveda vse te kritične pripombe ne gre jemati kot edino, kar ve predstavnik Hoiberget povedati o IMV in prikolicah. Nad Adrio je navdušen. Čuti globoko pripadnost veliki evropski družini IMV. Zaveda se, da bi bilo mogoče z ugledom, ki ga je IMV s prikolicami dosegel v prejšnjih letih, še naprej osvajat tržišče. Prav zaradi tega opozarja na nepravilnosti, ki po nepotrebnem zmanjšujejo prodajo in zaslužek, njemu in IMV.

Tudi najin zapis ima le dobre namene. Na napake, če jih želimo odpraviti, je treba pokazati in o njih spregovoriti brez sprenevedanja. Hoiberget, ki živi in posluje tam, kjer je močna konkurenca, o njih odkrito govori s samoumevnostjo, da to ne pomeni zanikanja vsega ostalega, temveč edino resnično pot k še boljšemu poslovanju in uspehu. Zakaj bi bili ob takih odkritih besedah užaljeni? Saj so dobronamerne!

MILAN MARKELJ
TONE JAKŠE

Delavci na Imejevem predstavništvu v Krakstadu so si z zanimanjem ogledali avtodom in se o njem pohvalno izrazili. „Kdaj bo tu in koliko bo stal?“ so spraševali.

IMV KURIR izdaja delovna organizacija Industrija motornih vozil Novo mesto. Izhaja vsakih 14 dni v 5500 izvodih. Glavni urednik: Jasna Šinkovec. Odgovorni urednik: Čedo Negovanovič. Tehnični urednik: Mira Zonta. Člani uredniškega odbora: Zvonč Pavlin (predsednik), Brigita Redek—Jeriček, Spasenka Lazarov, Danica Mežič, Rudi Dolonšek, Anton Longar, Anton Luzar in Ljubo Skupek. Izdajateljski svet: Marko Rajkovača, Vida Rifelj, Vojko Grobovšek, Jasna Šinkovec in Spasenka Lazarov (predsednik). Uredništvo in uprava: Novo mesto, Zagrebška c. 18/20. Grafična priprava: DITC Novo mesto. TOZD Grafika. Tisk: Tiskarna Novo mesto.